

מסורת הש"ס

[illegible]

(ג) רש"י ד"ה מה תעלה וכו' :
ליתא אל החצור החיצונה :

מִרְעִיב: וְרִי יְהוּדָה וְרִי

[illegible]

וְנִחָה דְּלִיל אֲדִיר בְּנֶק וְסִי
דְּלִיל וְקִרְטָתִי שֶׁכֶּס אֲלֻבִּית
הֵאָה לִין עַל הַמַּשְׁהָה וְסִי
וְאֲדִיר בְּנֶק שֶׁל קִרְטָתִי וְ
אֲלֻבִּית וְסִי.

דבור זה עד מנחה נמי
קיימה להלן הקדש ד"ה והא
ליכא קנים.

הלחם אירכס: פ) אירכו:

ממלא את: (ז) הקנים:
מנתחו ופעמים: (ז) בחזק
ללי לאסוקי מעל הטבלא:
בשיעור אורך בין בשיעור
חשב וקצות: (ז) יהי: דרור
לך יר יהודה לתת סימן כמו
דרך עדיש באחוב:
אסור: (ז) שלחן ורחוב:
והלחם ארבו:
הסדרים ורחוב: (ז) לסדר
תקין הוביבין: (ז) דרי
מור: (ז) דכריב ביה: (ז) אל

סדר: סז) דכתיב ביה: סז) אל התצר החיצונה: ט) הדופן לכל זיית:

לדברי האומץ להם הפנים טפחיים ותחלה באתה נח המטה טפח

ותנן מי שאלו בולמוס מאכילין אוחי
הכפורים ביומא צפרק צתרא (דף פג.):
מרביה דתנור מקדש ומר גמיר דלא
פליגי ולא בקראי מדנקט האי לישנא

מסוכן הוא ור' יהודה ור' שמעון בנמרא פליגי
דיקא נמי דתני ר' שמעון אומר לעולם הוי
רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות
בעזרה וכשרות אבית פאגי שמע מינה:
מתני' ^אהכיתו ^בכהן גדול לישתן ועריכתן
ואפייתן בפנים ודוחות את השבת ^גמחיתן
והרקדתן אינו דוחה את השבת ^דכלל אמר
רבי עקיבא ככל מלאכה שאפשר לעשותה
מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי
אפשר לה לעשותה מע"ה דוחה את השבת
וכל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים ואין
בהן מעשה כלי בחוץ ^השתי הלחם ^וארכן
שבעה טפחים ורחבן ^זד' טפחים וקרנות'
וארבע אצבעות לחם ^חהפנים ^טארכן ^יטפחים
ורחבן ^{יא}טפחים וקרנותיו שבע אצבעות ר'
יהודה אומר שלא ^{יב}תטעה וז"ד י"ז בן זומא
אומר ינתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד
ולחם פנים שיהיו ^{יג}ה' פנים השולחן ארכו ^{יד}
ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו ^{טו} ורחבו ^{טז}
ונותן ארכו כנגד רחבו של שולחן וכופל
טפחיים ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה מכאן
נמצא ארכו ממלא ^{יז} רחבו של שולחן דברי
רבי יהודה ר' מאיר אומר השלחן ארכו ^{יח}
ורחבו ^{יט} לחם הפנים ארכו ^כ ורחבו ^{כא}
ארכו כנגד רחבו של שולחן כופל טפחיים
ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה ריוח באמצע
כדי שתהא הרוח מנשבת בהם אבא שאלו
אומר ^{כב} שם היו נותנין שני בויכי לבונה
של לחם הפנים אמרו לו והרי כבר נאמר
ינתת על המערכת לבונה זכה אמר להם
הרי כבר נאמר ^{כג} ועליו מטה מגשה וארבעה
סנפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן
שהיו סומכין בהם שנים לסדר זה ושנים לסדר
זה ^{כד} וכו"ה קנים כחצי קנה חלול ארבעה עשר
לסדר זה וי"ד לסדר זה ^{כה} ולא סידור ^{כו} קנים
ולא נטלחם דוחה את השבת אלא כנכנס
מערב שבת ^{כז} ושוממו ונותנו לארכו של שלחן
כל הכלים שהיו במקדש ארכן לארכו של
מעשה כלי מכפנים: שאלו את רבי זו מנין א
אלי זה המקום אשר יכשלו שם הכהנים ^{כח} (את
את המנחה לבתלי הוציא אל החצר החיצונה
אשם והמאת טעונין כלי אף מנחה נמי טעונה
^{כט} ויחנן לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל
טפחים למעלה לדברי האומר טפחיים כופל
למעלה והאיכא קנים קנים שקועי משקע להו
היו סוף קא מיעוש לחם דמנבה ליה פורתא
היו טפל לא חשיב ליה והאיכא בויכין בגוויה
קיימי והאיכא קרנות קרנות לגוויה דלחם כ

[illegible]

ועפ"ה יומתה חסדן נחל שש קיפול
דקדונו של שלחן היו עולה חמשה עשר
היה כפול וכו' נחל השלחן חקדו ע"ו עפ"ה, דעם חלת היו בחמשה ע"ו של גבי ו'
וליון החמשה לדבר היתה, דעפ"ה ח' שש עפ"ה, נחל השלחן וכו' (שם גכ"ח)

עין משפט
גר מצוה

א א מ"ג פ"ג מהלכות תמידין
ומוספין הל' יח:
א ב מ"ג פ"ג מהלכות תמידין
הל' יח: פ"ג מהלכות תמידין
שלל פ"ג ו' וי"ד פ"ג מהלכות תמידין
פ"ג מהלכות תמידין

י"ג ד' מ"י פ"יב מהלכות
מעשה קרנות ה' כג:
י"ד ה' מ"י פ"ט מהל' תמידין
ומוספין הלכה י':
כו ו' ז' מ"י פ"ה שם הלכה
י"ג

זו ח מ"י פ"ג מהלכות בית
הבכירה הל' יג:
ט [מ"י שם הל' טו ופ"ה
מהלכות תמידין ומתקפץ הל'
:]

הנחירה אל יד:
יח ב מ"י פ"ה מהלכות
המדין ותוספת הלכה
יח:

הנחירה ה' יב:
ב מ מ' שם הלכה טו וס"ה
מהלכות תמידין ומוספין
הלכה ז:

חורב מור דינאל

1. ונתת על השליון לחם
סגים לקמי תמיד:

2. ונתת על המערכת
לבנה זכה ודחתה ללחם
לאזכרה אשר ליה

3. תגלו משה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פרהצור: במדבר ב כ
4. ואמר אלי זה הקום
אשר יבשלו שם הבהים
את האשם ואת החזאת
אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל החזר
החיצונה לקדש את העם:
יחזקאל מו כ

מוסף רנ"י

[illegible][illegible]

הוא מלמסן לסייר וקסר
לסו לזרן נסן (שבת סגן)
לדבר האומר טפחים
ומחצה כוסל. דלמסרן
ספרק שמי הלסן נסן ארס
של ל לס שזה עשר
טפחים מנג רחבו של שולמן
שזה חמשה טפחים, מלס
לרסו של לס יתר מרחבו
של שולמן חמשה טפחים,
מנמל קוסל ל לס ולס
טפחים ומחל וסל

משהלחן ומקדש השלחן את